

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτάμνος δρ. 5
Ἐτησία " 10 Χρυσᾷ φραγ. 12

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται
Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς
«Κερκυραϊκῆς Ἠχοῦς»

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Λεπ. 10

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ δ΄. σελίδι ὁ στίχος λεπ. 40
Ἐν τῇ γ΄. σελίδι ὁ στίχος λεπ. 20
Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας ἰδιαιτέραι συμ-
φωνίαι.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

Γραφεῖα ὀπισθεν Αὐστριακοῦ Πρα-
κτορείου ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Λευ-
θυνοῦ τῆς ἐφημερίδος.

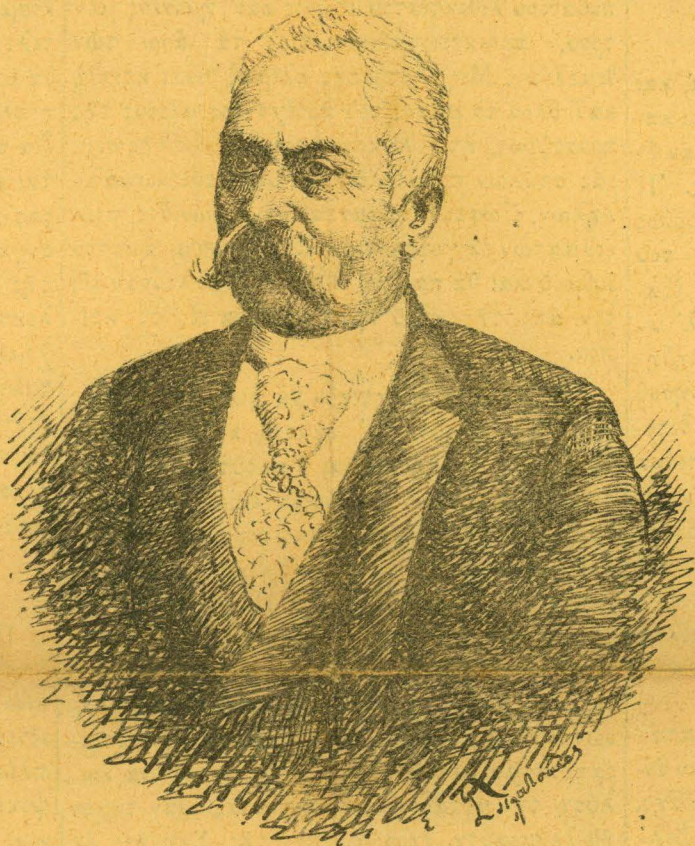
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ Β. ΛΑΝΔΟΣ

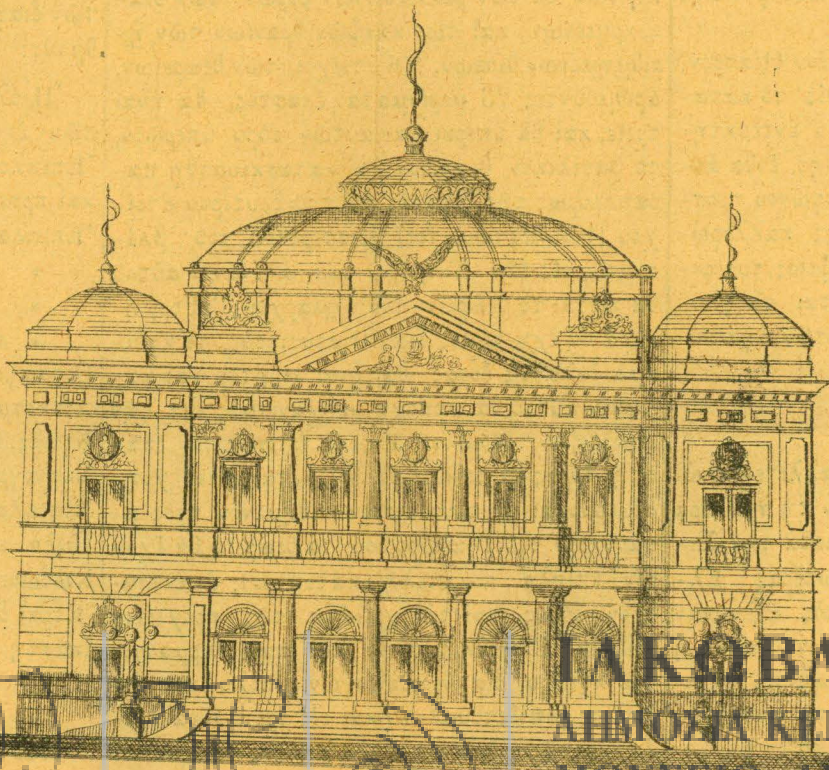
ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ.

Πρὸ τριακοσίων καὶ πλέον ἐ-
τῶν ἡ Κοινότης Κερκύρας φο-
βουμένη μὴ οἱ Τούρκοι ἐπιχει-
ρήσωσι καὶ νέας ἐπιδρομὰς κατὰ
τῆς νήσου καὶ ὑποστῇ παθήμα-
τα ἔτι δεινότερα τῶν ἐν ἔτει 1537
καὶ 1571, ἐπεμψεν ἐπανειλημ-
μένως πρεσβείας εἰς Βενετίαν, αἰ-
τουμένη τὴν ὀχύρωσιν τῆς πό-
λεως. Ἡ Ἑνετικὴ Πολιτεία μὴ
ἐκτιμῆσά τα ἴσως ἐξ ἀρχῆς ὅσον
ἔδει τὴν σπουδαιότητα τῆς ἡ-
μετέρας νήσου ἀπὸ στρατηγικῆς
ἀποψεως, δὲν ἔτεινεν εὐθὺς εὐχ-
κον εὖς εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν
Κερκυραίων, ἀλλ' ὕστερον μετα-
πειθεῖσα συνέλαβε σχέδιον εὐ-
ρείας ὀχυρώσεως καὶ διέταξε τὴν
ἐγερσιν τῶν μεγάλων ἐκείνων
τειχῶν, ἅτινα μέχρι πρό τινας
χρόνου περιέθεον τὴν πόλιν ἐξα-
σφαλίζοντα αὐτὴν ἀπὸ πάσης
ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως. Ὡς κέντρον
τῶν ὀχυρωματικῶν τούτων ἐρ-
γων ἐθεωρεῖτο ἡ λεγομένη Βασι-
λικὴ Πύλη, ἡ καταρρέουσα ὁση-
μέραι ὑπὸ τὸ σκέπαρον καὶ
τὰς ὑπονόμους τῶν ἀναλαβόν-
των τὴν κατεδάφισιν τοῦ ὄντως
μεγαλοπρεποῦς καὶ στερεωτάτου
τούτου μνημείου. Ὁμοίᾳ ἀναμ-
φηρίστως τύχῃ ἀναμένει θάπτον
ἡ βράδιον καὶ τοὺς ἐκατέρωθεν
τῆς Πύλης ἱσταμένους προμα-
χῶνας Σαραντάρη καὶ Ἀγίου Ἀ-
θανασίου, ὅτε ἡ πρόεκ-
τασις τῆς πόλεως καὶ
τὸ εὐμεταβολὸν τοῦ κα-
λαιθητικοῦ πνεύματος
θὰ γεννήσωσι τὴν ἰδέαν
περὶ τοῦ κατ' ἐκείνην
τὴν θέσιν ἀναρμόστου
τῶν ὑψωμάτων τούτων.
Δὲν ἐπείσθη ἀκόμη ἐν-
τελῶς ἡ ἡχώ τῶν συ-
ζητήσεων, εἰς ἃς ἔδω-
κεν ἀφορμὴν ἡ κατεδά-
φισις τοῦ γεγραμμοῦ μνη-
μείου καὶ ἡ πόλις ἡμῶν
ἐνθυκεῖται μετὰ θυμη-
δίας τὴν ἐπιτυχῇ πα-
ρωδίαν, δι' ἧς εὐφροῖς
τινὲς νεανίαι κατηύφρα-
ναν τὸ κοινὸν κατὰ τὴν
τελευταίαν ἡμέραν τῆς
Ἀπόκρεω.

Ἐν τῇ ρύμῃ τῆς συ-

ΚΟΡΡΑΔΟΣ ΠΕΡΓΟΛΕΖΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ

ζητήσεως ἐφέρετο ὡς λόγος ὑπὲρ
τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Β. Πύλης
καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ ἐκλίπη μνη-
μεῖον ὑπομνησκον χρόνους δου-
λείας καὶ πολιτικῆς ἀνισότητος,
εἴαι αἱ ἐπικρατήσασαι ἐνταῦθα
ἐπὶ Ἑνετοκρατίας. Καὶ τοῦτο
δύναται μὲν νὰ θεωρηθῇ προσ-
φυέστατον ὄπλον λογομαχικόν,
δὲν πρέπει ὅμως οὐδαμῶς νὰ πα-
ραδεχθῶμεν ὅτι οἱ ταῦτα διατει-
νόμενοι ἐσπουδαιολογουν. Ἐὰν
ἐπρόκειτο νὰ ἀφανισθῶσι παντα-
χοῦ μνημεῖα ἀναγόμενα εἰς χρό-
νους πολιτικῆς ἀνισότητος, ἡ Εὐ-
ρώπη ἤθελε μείνῃ σχεδὸν γυμνὴ
τοῦ καλλωπίζοντος αὐτὴν κο-
σμοῦ, περιοριζομένη εἰς μόνον τὰ
κτίρια τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταε-
τηρίδος καὶ τοὺς ἀνδριάντας τῶν
εὐαρίθμων ἐκείνων, οἵτινες κατὰ
τὸν μέσον αἰῶνα ἐμαρτύρησαν
ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν ἢ ἄλ-
λως ἐπαθον ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς
τῆς ἐπιστήμης. Οὐχὶ πλέον ἀψί-
δες θριαμβευτικαί, ὡς ὑπομνη-
σκουσαι πολέμους ἀδίκως ἐπιχει-
ρηθέντας, οὐχὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου
μετακομισθέντες ὀβελίσκοι, ὡς ἀ-
νεγερθέντες διὰ τῆς ἐργασίας μυ-
ριαδῶν δούλων στεναζόντων ὑπὸ
τὸ κτύπημα τῆς μάστιγος, ἀλλὰ
καὶ ἐν αὐταῖς τοῖς Μουσείοις ἡ-
θέλομεν καταστρέψῃ τὰ ἀγάλ-
ματα τῶν αὐτοκρατόρων, ὅσοι ὑ-
πῆρξαν τυραννικοί, καὶ
τοὺς πίνακας νικῶν, ὧν
τὰ ἀποτελέσματα κα-
ταδικάζει σήμερον τὸ
κριτήριον τῆς ἱστορίας,
ἔστω καὶ ἐὰν τὰ ἔργα
ταῦτα ἤθελον εἶναι τῆς
πλαστικωτάτης σμίλης
ἢ τοῦ αἰσθηματικωτά-
του χρωστήρος.

Ἐπειτα καὶ ἡ ξενο-
κρατία τῶν Ἑνετῶν δὲν
κατέλιπεν ἐν τῇ χώρᾳ
ποσούτων δυσαρέσους ἀ-
νιμνήσεις, ὥστε νὰ ἐπι-
ζητῆται ἡ καταστρο-
φὴ ἐν Ἑπτανήσῳ διε-
τηρήθη καὶ ἐπηυζήθη ὁ
ἀρχὴν ὑφιστάμενος πο-
λιτισμὸς, ἐὰν ἀκμά-
ζει ἡ ἀγάπη τοῦ καλοῦ

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ.

καὶ αἱ ἀβραὶ δεσποινίδες μας ἀνακρούουσιν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβαλοῦ καλλιφθογγα μέλη μετ' ἀπροσποίητου καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος, καὶ οἱ νεανῖαι μας ἐκμανθάνουσι μετὰ τὰς πρώτας ἀκροάσεις καὶ τὰ δυσκολώτατα τῶν μελοδραμάτων, ἐὰν κατὰ τὰς ἐκθέσεις τοῦ Παρνασσοῦ τὰ διαπρεπέστατα καλλιτεχνήματα εἶναι τῶν ἐπτανησίων ζωγράφων, καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ποιητῶν ὑπερακοντίζουσι πάντας ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Βαλαωρίτης, ἐὰν ἡ πρώτη κατασταθεῖσα ἐλευθέρα Ἑλληνικὴ Πολιτεία ὑπῆρξε τὸ Ἰόνιον Κράτος καὶ ὁ Καποδίστριας ἐκλήθη νὰ κυβερνήσῃ τὸ ἐν σπαργάνοις ἐτι διατελοῦν ἑλληνικὸν ἔθνος, εἰς ἀπαντα ταῦτα τὰ πλεονεκτήματα ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίζωμεν τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐνετοκρατίας, ἥτις ἐθήκε τὴν Ἑπτανήσον εἰς πολλῶν κρείττονα μοῖραν τοῦ τότε ταλαιπωρουμένου ἄλλου Ἑλληνικοῦ.

Ὡστε τὸ ἐπιχειρήμα τοῦτο καταπίπτει, καὶ ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι μόνον λόγοι καλαισθητικοὶ καὶ ἐξυγιαντικοὶ ἐπρυτάνευσαν ἐν τῇ ληφθείσῃ ἀποφάσει τῆς κατεδαφίσεως. Ἡ Β. Πύλη ἐπλήρωσε τὴν προορισμὸν τῆς κυρίως κατὰ τὸ 1716, ὅτε διὰ τῆς ἀπωθήσεως τοῦ προλεμίου προελήθη ἡ πέραν τοῦ Ἰονίου ἐξάπλωσις τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας. Ἀλλ' ὅστερον οἱ χρόνοι καὶ αἱ περιστάσεις μετεβλήθησαν διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἡ Κέρκυρα ἐξουδετερώθη πολιτικῶς, τὰ πελώρια ἀγγλικά τεῖχη τοῦ παρακειμένου νησιδίου ἐτινάχθησαν εἰς τὸν αἶρα, καὶ ἡ νησὶς μας κατέστη τὸ τρυφερόν ἐνδιαίτημα τῶν ξένων κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ψύχους, ἡγεμόνες κτίζουσιν ἐπαύλεις ἢ διέρχονται παρ' ἡμῖν ἡμέρας τινὰς τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος καταθεγόμενοι ὑπὸ τῆς σειρήνης ταύτης τοῦ πελάγους.

Ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει συνεχῶς, οἱ εὐκατάστατοι τῆς ἀντιπέραν Ἡπείρου μετοικοῦσιν ἐν ταύτῃ χάριν ἐμπορίας ἢ ἀβροτέρας διαίτης, ἡ βιομηχανία ἀναπτύσσεται, ἡ γεωργία βελτιοῦται, καὶ βραδεῖα μὲν ἀλλὰ διηνεκῆς ἐνεργεῖται κίνησις πρὸς τὴν πρόοδον. Κατὰ τὸ ἔτος 1875 ἐγένετο ἡ πρώτη οἰκοδομὴ ἐν τῷ νέῳ τμήματι τῆς πόλεως, ὅπερ θέλει τοῦ χρόνου προϊόντος ἐνώση αὐτὴν μετὰ τῶν προαστείων καὶ καταστῇ, ὡς ἀλλαχοῦ, τὸ κέντρον τῆς Νέας Κερκύρας.

Ἐνταῦθα ἀνεγείρεται καὶ τὸ Νέον Θέατρον, ἔργον εἰρήνης ἀντικαθιστάμενον εἰς τὸ καταπίπτον πολεμικὸν οἰκοδόμημα, τὸ ἐντευκτήριον τῆς τέρψεως καὶ τῆς εὐφροσύνης, ἐνθα ἀντὶ τοῦ σαλπίσματος καὶ τοῦ βροντοφώνου προστάγματός θά ἡχῇ ἡ μελωδία τῆς καλλιφώνου αἰοδοῦ καὶ ἀντὶ τῆς ἀγρίας ὄψεως τοῦ φιλομάχου ὀπλίτου θά διασταυρῶνται τὰ γλυκερὰ βλέμματα καὶ οἱ στεναγμοὶ τῶν ἀγαπωμένων καρδιῶν.

Τὸ Θέατρον θά ᾖ ἀληθῶς καλλιτεχνικώτατον, καὶ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κρίσει, θέλει ἀποδῇ τὸ δεύτερον μετὰ τὴν Σιναῖαν Ἀκαδημίαν κτίριον τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ὁ ἀρχιτέκτων ἐζήτησε πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ οἰκοδομήματος τὴν θέσιν, ἐνθα νῦν εἶναι ἡ Ἀστυνομία, καὶ ἐὰν αὕτη παρεχωρεῖτο, ἡ ἐπιτοχία τοῦ ἔργου θά ᾖ τοῦ τελεία ἀπὸ πάσης ἀπίψεως. Γνωστὸν εἶναι ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τὰ δημόσια κτίρια οἰκοδόμουν ἐπὶ ὑψωμάτων, ὅπως ἦναι περιβλεπτά πανταχόθεν καὶ ἐπὶ βάλλωνται εἰς τὴν ὄψιν τοῦ διαβάτου. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Φλωρεντίαν αἰσθάνεται ἄλλο, ὅτι

ὁ ὠραιότατος καθεδρικός ναὸς τῆς πόλεως εὐρίσκεται ὡς κεχωσμένος ἐν μέσῳ τῶν περιβαλλόντων αὐτὸν ἄλλων κτιρίων καὶ ἀπορεῖ πῶς ὁ φιλόκαλος νοῦς τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς δὲν ἐνεπνεύσθη νὰ ἀνεγείρῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὁροπεδίου, ἐνθα νῦν ἀπλοῦται ἡ Πλατεία τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου. Ἐγείρομενον τὸ Νέον Θέατρον ἐν τῇ θέσει ἡγήσατο ὁ κ. Περγολέζης, θά περυστοῖχιζετο ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως τῶν Καθολικῶν, τοῦ νῦν Θεάτρου μεταποιηθησομένου εἰς ἕτερον κτίριον δημόσιον καὶ τῶν Δικαστηρίων, διὰ δὲ τῆς ἀνωφερείας τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ ἰδίου ὄγκου ἤθελεν ὡς γίγας δεσπόζῃ τῶν πέριξ.

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ πλεονεκτήματος τούτου, ὅπερ ἀτυχῶς θά ἐλλείπῃ, καθ' ἀπαντα τὰ λοιπὰ τὸ κτίριον θά πληροῖ πάσας τὰς συνθήκας τῆς καλαισθησίας. Ἵνα ἀπομονωθῇ ὁσὸν εἶον τε πλεῖστον καὶ καταστῇ περίβλεπτον, θέλει ἐγερθῇ 10 μέτρα ἔσθθεν τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπὶ ὑποβάθρου λιθοκτίστου ἐξ ἐνός καὶ ἡμίτεος μέτρου, προεκτεινομένων πρὸς τὰ ἄνω τῶν θεμελίων. Μεγαλοπρεπὴς κλίμαξ θέλει κτισθῇ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ προέχοντος μέρους τῆς προσόψεως, ἥτις θά κοσμηθῇ διὰ διπλῆς σειρᾶς στύλων πολυτελῶν καὶ ὑπερκειμένων ἀλλήλων, ἐξώστου, παραστάδων, κορωνίδος, ποικιλμάτων ἐκ γυψοκονιάματος (stucco) ἀρίστου ῥυθμοῦ καὶ θά παρέχῃ θέαν ἐπιβάλλουσαν εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ προσβλέποντα εἰς τὸ κτίριον.

Μέγα καὶ ἐπιβλητικὸν θά ᾖ τὸ προαύλιον, ἀποτελοῦν ἀφ' ἑαυτοῦ καλλιτέχνημα αὐτοτελές, μέγας θά ᾖ τὸ πλοῦτος τῶν ἐσωτερικῶν κλιμάκων ἀγούσων εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ Θεάτρου διὰ διαδρομῶν ἀνέτων καὶ μετὰ χάριτος ἐπικεχρωσμένων. Ἐπιβάλλουσα θά ἀποδῇ ἡ ὄψις τῆς Πλατείας ἐκ τῶν γραφῶν καὶ χρυσοχρῶν γυψοκονιαμάτων τοῦ ὁρόφου ἐκ τῆς εὐρείας Σκηνῆς, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ πλὴν ἐπτά πολυτελῶν σκηνογραφιῶν ἐκτελεσθησομένων ὑπὸ δοκίμου καλλιτέχνου θά ὑπάρχῃ καὶ παραπέτασμα μεταλλικὸν προωρισμένον νὰ κωλύσῃ τὴν μετάδοσιν τῆς πυρκαϊᾶς, ἐὰν τυχὸν ἤθελε τοιαύτη ἐκραγῇ ἐπὶ τῆς Σκηνῆς. ἐκ τῶν θεωρείων ἅτινα πεποικιλμένα δι' ἐκτύπων γυψοκονιαμάτων κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν θά προέχῃ καθ' ὅλον τὸν ὄγκον τῶν διευκολύνοντα οὕτω τὰς ἡμετέρας κυρίας καὶ δεσποσύνας ἵνα ἐπιδεικνύουσιν ἀνέτως τὰ κάλλη τῶν ἐκ τῶν βελλουδίων ἐδρῶν τῶν διακεκριμένων καὶ τῶν κομφῶν θρανίων τῶν ἡριθμημένων θέσεων. Οἱ στοῖχοι τῶν θεωρείων, ἀριθμοῦντες 23 μερίσματα ἕκαστος, θά ᾖ τρεῖς, καὶ θά ὑπέρεται αὐτῶν εὐρὺ ὑπερῶν, τὸ βασιλικὸν θεωρεῖον θά κατασκευασθῇ παραπλευρῶς τῆς Σκηνῆς ἐπὶ τοῦ δευτέρου στοίχου (1.ου πατώματος) ἀριστερόθεν τοῦ βλέποντος εἰς τὴν Σκηνὴν, καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ θά κεῖται τὸ θεωρεῖον τοῦ δημάρχου. Ἡ ὀρχήστρα θά ἔχῃ θέσεις διὰ 40 μουσικοῦς, τὸ καθίσμα ἕκαστης ἐδρας θά ᾖ κινητὸν καὶ κατ' ὅσον αὐτοῦ θά ὑπάρχῃ μηχανισμὸς διὰ τὴν ἀνάρτησιν τοῦ πύλου. Εἰς τὸ ἐρείσινωτον ἑκάστης ἐδρας θά τεθῶσι ῥάβδοι μεταλλικαὶ χρησιμεύουσαι εἰς τὸν ὀπισθεν καθήμενον πρὸς ἀνάρτησιν τοῦ ἐπανωφορίου. τὰ θεωρεῖα θά ἔχουσιν ἐπιπλα πολυτελῆ, κάτοπτρον, ἀνάκλιτρον, ἐδρας καὶ τὰ χρεῖωδῆ τῆς προχείρου toilette. Ἐλήφθη πρόνοια καὶ πρὸς θερμανσιν τοῦ κτιρίου διὰ θερμαγωγῶν, πολὺ καταλλήλως τοποθετουμένων καὶ εἰς τρόπον νὰ προληφθῇ πᾶς κίνδυνος, ἀλλὰ πάντες θά φρονῶσι μετ' ἡμῶν ὅτι ἡ ἡπιότης τοῦ ἡμετέρου κλίματος δὲν θά ἐπιτρέψῃ τὴν χρῆσιν τῶν θερμαγωγῶν. Ὁ φωτισμὸς τοῦ οἰκήματος θά ᾖ δι' ἡλεκτρισμοῦ καὶ φωταερίου μετ' ὑπερῶς τοῦ πρώ-

του. ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀποσοδήσεως τῶν πυρκαϊῶν, ἡμεῖς ἠθέλομεν συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀποκλειστικότητος τοῦ φωταερίου, διότι ἡ ἐντασις τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς ἀνταγωνίζεται λίαν ἐπιζημιῶς πρὸς τὰ χρώματα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς, ἅτινα ἀποβάλλουσι τὴν ζωηρότητα τῶν. Ἀλλὰ θά μᾶς εἴπητε· αἱ ὀρέξεις μεταβάλλονται σφυγμῶνως πρὸς τοὺς χρόνους καὶ τὰς περιστάσεις, καὶ θέλει διαδοθῇ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ γούστο τῶν καλλωνῶν fanées.

Τὰ ἄλλα τμήματα τοῦ Κτιρίου θά ᾖ ὡς αὐτῶς καλαισθητικώτατα, ἀνάλογα πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὸ κάλλος τῆς κυρίας αἰθούσης, τῆς Πλατείας. Αἱ διάφοροι αἰθούσαι τῆς συνδιαλέξεως, τοῦ καπνίσματος καὶ τοῦ Καφεναείου θά ὦσιν εὐρεῖαι καὶ ὑψηλαί, καὶ θά κοσμῶνται δι' ἐπίπλων πολυτελῶν καὶ τοῦ τελευταίου συρμοῦ. τὰ δωμάτια τῶν ἡθοποιῶν θά ἐφοδιασθῶσιν ἐπίσης διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπίπλων. Ἰδιαίτερον μέρισμα εἶναι προωρισμένον διὰ τοὺς πυροσβέστας, οἵτινες θά παρευρίσκωνται ἀδιαλείπτως ἐν τῷ Θεάτρῳ κατὰ τὰς ὥρας τῶν παραστάσεων καὶ οὗς θά θέτωσιν εἰς συγκοινωνίαν μετ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν θεωρείων, τῆς Σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας κώδωνες ἡλεκτρικοί. Πρὸς ταχεῖαν ἀποσβέσιν τῶν ἐνδεχόμενων πυρκαϊῶν, θά κεῖται διηνεκῶς ἐναποθεμιζόμενον ὕδωρ ἐν πέντε δεξαμεναῖς ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ κτιρίου μετ' ἀγωγῶν πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις καὶ αἱ θύραι ἐξόδου θά ᾖ τσαυταῖ, ὥστε ἡ ἐκκένωσις τοῦ Θεάτρου νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν ἐλαχίστῳ χρονικῷ διαστήματι.

Πλὴν τοῦ κάλλους τὸ προκείμενον ἔργον θά παρέχῃ καὶ πάσας τὰς ἐγγυήσεις τῆς διαρκείας· πάντα τὰ ὕλικά θά ᾖ τῶν ἀρίστου εἶδους, λίθοι ἀκατέργαστοι καὶ πελεκητοί, πλῖνθοι, κονιάματα κοινὰ καὶ ὀδραυλικά, γυψοκονιάματα, ξυλεῖα ἐλάτης, λάρικος καὶ πρίνου, μάρμαρα ἐγγύρια καὶ τῆς Καρράρας, σιδηρικά ἐξ Ἀγγλίας. Ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων, θέλει γίνῃ μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας εἰς τρόπον ὥστε ἡ στερεότης νὰ συνυπάρχῃ μετὰ τῆς καλαισθησίας.

Ἵνα κατανοηθῇ ἔτι σαφέστερον τὸ σκευδαῖον τῶν διαφορῶν ἔργων, παρέχομεν τοὺς ἐξῆς ἀριθμούς:

Ἡ ὀλικὴ ἀξία τοῦ Κτιρίου μετὰ τῶν ἐπίπλων εἶναι	Φρ. ἰταλ. 444,000
Ἐπιπλα Βασιλικοῦ Θεωρείου	
καὶ προσκειμένης αἰθούσης	5,000
Ἐπιπλα αἰθούσης Δημάρχου	1,000
» Καφεναείου	3,500
» αἰθούσης Ἐφορείας	1,500
» αἰθουσῶν τοῦ Καπνίσματος	7,850
Θερμαγωγὸν	8,000
Διάκοσμος τῆς κυρίας προσόψεως	3,000
Κίονες, ἕκαστος	400
Σκηνογραφίαι καὶ μηχανήματα	12,120
Ἐπιπλα κοινῶν θεωρείων, ἕκαστου	250
Πύλαι εἰσόδου, ἕκαστη	150
Κώδωνες ἡλεκτρικοί	1,800
Ἐδραι διακεκριμένων θέσεων, ἕκαστη	7000

Καὶ νῦν εἴπω ἅ τινά ἐργα εἰς τὸν οἰκοδόμησιν κ. Κορράδου Περγολέζης. Ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ ἔργου θά ᾖ τοῦ τελεία ἀπὸ πάσης ἀπίψεως. Γνωστὸν εἶναι ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τὰ δημόσια κτίρια οἰκοδόμουν ἐπὶ ὑψωμάτων, ὅπως ἦναι περιβλεπτά πανταχόθεν καὶ ἐπὶ βάλλωνται εἰς τὴν ὄψιν τοῦ διαβάτου. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Φλωρεντίαν αἰσθάνεται ἄλλο, ὅτι

720
850
1570

16000
22370
18370

150
7
1050
1950
2000
8950

12370
5000
17370

12120
185280
17370

497170

989
5000
1850
8000
8000
2370
8950

κῶνι τῆς Ἰταλίας καὶ ἐποιήσατο τὰς μηχανικάς του σπουδὰς ἐν Ῥώμῃ. Ἐξετέλεσε δὲ ἐν Ἰταλίᾳ παντὸς εἶδους ἔργα ἀναγομένα εἰς τὴν ἐπιστήμην του σιδηροδρομικά, ὑδραυλικά, ἀρχιτεκτονικά ὡς θέατρα καὶ ἄλλα μέγαρα δημόσια καὶ ἰδιωτικά, ὀχυρωματικά κ.λ.π. διότι ὁ κ. Περυολέζης εἶναι μηχανικός καθ' ὅλην τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, περιλαμβάνων πάντας τοὺς κλάδους τῆς τέχνης του. Τὸ σχέδιον τοῦ ἔργου ὑποβλήθη μετὰ τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως εἰς τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον ἁμοῦ μετ' ἄλλων ἐπληρώθη ὁμοθυμῶς ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ διειρηθείσης Ἐπιτροπῆς τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ ἐνεκρίθη δι' ἀναφορὰς λεπτομερῶς ἡτιςλογημένης, ἥτις εἶναι διὰ τὸν κ. Περυολέζην τιμητικώτατον ἔγγραφον. Χαίρομεν πολὺ διότι ἀνετίθη εἰς τοιοῦτον ἄνδρα ἡ ἐκτέλεσις τοσούτου σπουδαίου ἔργου, καὶ ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι θέλει διεξάγῃ αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ, διότι ὁ κ. Περυολέζης πλὴν τῆς καλαισθητικῆς καὶ ἐμβριθοῦς ἐπιστήμης κέκτηται καὶ ἐξειδικιασμένην στοργὴν πρὸς τὰ ἐπιχειρούμενα ὑπ' αὐτοῦ ἔργα, χάριν τῶν ὁποίων θυσιαζει καὶ χρόνον καὶ χρήματα καὶ ἀνεσιν, ἐν μόνον ἔχων προ ὀφθαλμῶν, πῶς νὰ μορφωτῇ ἄρτιον καὶ εὐεῖδες τὸ πλάσμα τῆς εὐφύας του. Το συμβολαῖον ὑπεγράφη τὸ παρελθὼν Σάββατον, τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὁ ἀρχιτέκτων μετὰ τοῦ συναναλαβόντος τὴν ἐπιχειρήσιν γαμβροῦ του κ. Σκελίνῃ ἀπέπλευσεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς διευθέτησιν ὑποθέσεων του αὐτοῦ. Μετὰ ἓνα μῆνα θέλει ἐπανέλθῃ πρὸς ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τὸν ἀναμένομεν μετὰ εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἵνα διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Νέου Θεάτρου ἐνισχυθῇ ἔτι μᾶλλον ἐν ἡμῖν τὸ καλαισθητικὸν πνεῦμα, ὅπερ τοσούτον συντελεῖ εἰς τὴν ἡμέρωσιν τῶν ἡθῶν.

Α. Βελέλης.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

—ο—ο—ο—

Πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν οὐδὲν δημοσιογραφικὸν ὄργανον δυνάμενον νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἣν ἡ δημοσιογραφία ἔχει, ἐξεδόθη. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς μόνον ἐκδίδονται τὰ ἡμερόδια ἐκεῖνα φύλλα, ἅτινα ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν διαφόρων πολιτικῶν κομμάτων. Κατιδόντες τὴν σπουδαίαν ταύτην ἔλλειψιν καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅπως φανῶμεν χρήσιμοι τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ, ἀπεφασίσσαμεν τὴν ἐκδοσὶν ἐβδομαδιαίας εἰκονογραφημένης ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Κερκυραϊκὴ Ἠχώ».

Ἡ «Κερκυραϊκὴ Ἠχώ» εἰς οὐδὲν ἀπολύτως κόμμι ἀνήκει, μόνον δὲ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων τῆς ἡμετέρας κοινότητος εἶναι ὁ κύριος αὐτῆς σκοπός.

Οἱ κκ. Συνδρομηταὶ ἐκτὸς τοῦ φύλλου θὰ λαμβάνωσι καὶ κατὰ φυλλάδια διάφορα ἐκλεκτὰ διηγήματα τῶν ἀρίστων Εὐρωπαϊκῶν διηγηματογράφων.

Ἀξιότιμοι καὶ ἔγκριτοι ἡμῶν φίλοι παρέσχον ἡμῖν τὴν πολυτίμον αὐτῶν συνεργασίαν, ἀνταποκρίναι δὲ ἐκ τε τῶν κυριωτέρων τῆς νήσου μας χωρίων καὶ ἐκ τῶν κυριωτέρων τῆς Ἑλλάδος πόλεων, ἀνέλαβον τὴν ἀποστολὴν ἡμῖν τακτικῶν ἀνταποκρίσεων.

Πρὸς δὲ ἀπεσπάρημεν ἤδη πρὸς τὸ «Ἑλληνικὸν Πρακτορεῖον», διὰ τὴν ἀποστολὴν τακτικῶν τηλεγραφημάτων ἅτινα θὰ δημο-

σιεύονται ἐν παραρτήματι διανεμηθησομένῳ τοῖς κκ. Συνδρομηταῖς.

Ἐλπίζομεν ὅθεν ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς θέλει ὑποστηρικτῇ παρὰ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

Ἡ Σύνταξις.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ὡς γνωστὸν ἡ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας κατὰ τὴν 3.ην Μαΐου π. ἔ. ἐκλεχθεῖσα Κυβέρνησις παρητήθη, ἥδη δὲ νέα Κυβέρνησις ὑπὸ ἐντελῶς διάφορον τῆς παραιτηθείσης πρόγραμμα ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τῆς διοικήσεως ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως εἰσέτι νὰ προειπώμεν ἐὰν ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἣν ἀνέλαβεν ἐντολήν, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν ἄνδρες, καὶ μάλιστα ὁ νέος πρωθυπουργός, διακρίνονται ἐπὶ ἀδόλφῳ πατριωτισμῷ καὶ ἱκανότητι οὐ τῇ τοχούσῃ.

Δυστυχῶς ὁ κ. Τρικούπης, ὁ θεωρούμενος ὡς ὁ μόνος ὁ δυνάμενος νὰ σώσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως εἰς ἣν οἱ ναυαγοὶ τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1891 ὤθησαν τὴν πατρίδα, ἀπέτυχεν ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἡ συνολογία τοῦ δανείου θὰ ἔσπερε τὸ ὄντως σωτήριον αὐτοῦ πρόγραμμα, θεωρῶν δὲ ἀδύνατον τὴν ἐπὶ πλέον ἐν τῇ ἀρχῇ διαμονὴν του καὶ μὴ θέλων νὰ μειώσῃ τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ γόητρον ὑπέβαλε τῷ Ἀνωτάτῳ Ἀρχοντὶ τὴν παραίτησιν ὁλοκληρῶς τῆς ὑπ' αὐτοῦ προεδρευομένης Κυβερνήσεως.

Ἦδη ὅτε διὰ τῆς συνέσεως τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν Ἀνακτος ἀπεσπάρη καὶ αὐθις ὁ φόβος τῆς χρεωκοπίας, διὰ τῆς συγκροτήσεως Ὑπουργείου φρονούντος ὅτι καὶ ἄνευ δανείου δυνάμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς πρὸς τοὺς δανειστάς μας ὑποχρεώσεις, ἐλπίζομεν ὅτι πάντες οἱ ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ θέλουσι παρέξῃ τὴν ἑαυτῶν ὑποστήριξιν τῇ νέᾳ Κυβερνήσει ἵνα ἐξέλθωμεν καταστάσεως ἣν ἐδημιούργησεν ἡ ἀσύνητος διοίκησις τοῦ ἀπαισίου ἐκείνου γέροντος ὅστις κατεδικάσθη διὰ παντὸς εἰς τὴν ἀφάνειαν καὶ ὅστις ἀποτίει ἤδη τὴν ἀντίποινα τῶν ἀμαρτημάτων του.

Κατὰ τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας τὸ τοκομερίδιον τοῦ Ἰουλίου θεωρεῖται ὡς ἐξησφαλισμένον διὰ τῶν ἀτομικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Βασιλέως μας, ὥστε ἡ νέα Κυβέρνησις, ὑπερπηδῶσα τὴν μεγαλητέραν τῶν δυσχερειῶν, θὰ καταγίνῃ εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν οἰκονομικῶν μας διὰ τῆς ἐφαρμογῆς προγράμματος αὐστηρῶν οἰκονομικῶν ὅπερ οἱ κορυφαῖοι τῶν μελῶν αὐτῆς, ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ ὁ κ. Ράλλης, ἐν τε τῇ Βουλῇ καὶ διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ τύπου, ἀνέπτυξαν ἤδη, ἔχουσα πρὸς τοῦτο τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Ἐκείνου ὅστις ἐσθίρει τὴν ἰσχύν του ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ Του.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ δυνηθῇ νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς παρούσης Βουλῆς ἢ ἐὰν θὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν αὐτῆς, ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, εἰδότες τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων θὰ ἐμφορῶνται ὑπὸ ἀρκετοῦ πατριωτισμοῦ ὥστε νὰ παρέξωσι τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν τῷ Ὑπουργεῖῳ, τοῦ ὅπερ ἄλλως τε πεπεισμεθα ὅτι θὰ πράξῃ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπης ἵνα μάθωσιν οἱ ἐν Εὐρώπῃ εὐγενεῖς τοκογλύφοι ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι

πρόθυμος εἰς οἰασθήποτε νὰ ὑποβληθῇ θυσίας ὅσας πρόκειται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἃς ἔχει πρὸς τοὺς δανειστάς τῆς ὑποχρεώσεις.

Τὰ πολιτικὰ πάθη δέον νὰ κατασιγάσωσι, πάντες δὲ πρὸς ἐν ἀποκλειστικῶς δέον ν' ἀποβλέψωμεν, εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος. Ἀπεσπυρόμενοι δὲ πρὸς τὴν πεπολιτισμένην Εὐρώπην καὶ πρὸ πάντων πρὸς τοὺς εὐγενεῖς τοῦ Λονδίνου τοκογλύφους, ποιούμεν αὐτοῖς γνωστὸν ὅτι οἱ Ἕλληνες, οἵτινες ποταμηδὸν ἔχουσαν τὸ εὐγενὲς αὐτῶν αἷμα, ἄλλοτε, πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας των, εἶναι πάντοτε πρόθυμοι νὰ ὑποστώσιν, ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν, οἰασθήποτε θυσίας, ὅσας πρόκειται περὶ τῆς φιλάτης αὐτῶν Πατρίδος.

Θὰ ὑποστώμεν εὐχαρίστως νέους φόρους, ἢ ἀποδεχθώμεν πᾶν μέτρον ἐν γένει ὅπερ ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ νομίσῃ πρόσφορον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους μας, δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅμως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀμφοδότηθῃ, ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν, τὸ ἀξιώχρεον ἡμῶν. Ἐὰν ἐνόμισαν οὗτοι ὅτι ἄνευ τῶν χρημάτων των οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν οἰκτρῶς ἡπατήθησαν, ἡ συγκρότησις δὲ τῆς νέας Κυβερνήσεως καὶ τὸ οἰκονομικὸν αὐτῆς πρόγραμμα εἶναι εὐγλωττος ἀπάντησις εἰς τὰς ἀξιώσεις των.

Διάφορα.

Τὴν προπαρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν συνεδριάσει τῆς παλαιᾶς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ἰωάννου Πάλιου δι' ἣς ἐποίει γνωστὸν τοῖς κκ. συντεταγμένοις ὅτι διὰ λόγους οὐς ἀδυνατεῖ νὰ ἐκθέσῃ παραιτεῖται τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρίας ταύτης. Τῇ προτάσει ὅμως τοῦ κ. Κομιότου ἡ Ἑταιρία ἐπεφόρτισε παρρησίᾳ τὸν κ. ἀντιπρόεδρον ὅπως παρακαλέσῃ ἐξ ὀνόματος τῶν συντεταγμένων τὸν κ. Πάλιον ν' ἀποσπῇ τὴν παραίτησίν του.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Πάλιος ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ οἴκου ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρία τοσούτον προώδεσε δὲν θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχων τῇ Φιλαρμονικῇ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του.

Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως ἀπεφασίσθη ἡ καθάργησις μιᾶς Σχολῆς (τῆς τοῦ κλειδοκρυβάτου) ἥδη ἐλαττωμένων τῶν προσόδων τῆς Ἑταιρίας κατὰ 4,000 δρχ. αἵτινες ἀφηρεθήσαν ἐκ τῆς δημοτικῆς ἐπιχορηγήσεως ἕνεκεν τοῦ ἀνεγειρομένου νέου Δημοτικοῦ Θεάτρου.

Παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ Νομάρχου Κερκύρας ὁ τέως τοιοῦτος κ. Μεταξᾶς Ἀρδρέας.

Ἀνακριβὲς ἐντελῶς τυγχάνει τὸ ὑπὸ τῆς «Φωνῆς» ἀναγραφὴν ὅτι εἰς πλείστον τῆς νήσου μας ἀμπελῶνας ἀνεφάρη ὁ περονόσπορος. Νομίζομεν ὅτι πρὶν ἢ δημοσιεύωται τοιαῦται εἰδήσεις, αἵτινες εἰς πολλοὺς ἐμβάλλουσιν φόβους τοῦ κτηματίας ὁλοκληρῶς νήσου, δέον νὰ ἐξελέγχηται ἡ ἀκρίβεια αὐτῶν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἡ συνάδελφος, ἥτις πρώτη μετέδωκεν, ἐξ ἐσφαλμένων βεβαίως πληροφοριῶν, τὴν εἰδοῖν ταύτην, θὰ προβῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν διάφευσιν αὐτῆς πρὸς καθυσχάσιν τῶν κκ. κτηματιῶν τῆς νήσου μας.

Ἐκχωρῶν προχθὲς δι' Ἀθῆνας ὁ κ. Γ. Κόρπας διὰ συνταγματάρχου τῶν Γερ. Ἐπιτελῶν καὶ τέως διοικητῆς τοῦ Σχολείου τῶν Ἑλλήνων καὶ ἑταρῶν, προκλήθηκε παρὰ τῆς Δ. Μ. τοῦ Βασιλέως ἵνα ἀναλάβῃ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ ἐκτενέστερον θὰ γράψωμεν περὶ τῆς γενομένης τῷ κ. Κόρπᾳ διαδηλώσεως (.)

ΤΟΙΣ ΚΚ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ.

Ἄγρω πῶς, διεδόθη ἐνταῦθα ὅτι τὴν ἐφημερίδα «Τραμποῦκος» συντάσσον ἐγώ.

Τούτου ἐνεκεν δηλῶ ὅτι οὐδέποτε ἐλαβον μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῆς φηθείσης ἐφημερίδος.

Μιχαὴλ Β. Λάνδος.

Ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν τὴν προπαραελθούσαν Πέμπτην οἱ γάμοι τῆς εὐηγγμένης καὶ εὐφροσυνῆς δεσποινίδος Λεωνῆ Ματαθία μετὰ τοῦ ἀρίστου φίλου κ. Λαζάρου Ναξῶν, παρισταμένων καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ Προξένου τῆς Τουρκίας Μαξίμ Ἐφέντη μετὰ τῆς κυρίας του, τοῦ ὑποπροξένου τῆς Ἀγγλίας Κυρίου Ἀλεξάνδερ καὶ ἄλλων κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ τόπου μας, ἀντιπροσωπευουσῶν ὅτι ἐκλεκτὸν ἔχει ἡ Κέρκυρα λόγῳ λεπτότητος καὶ καλλονῆς. Ὡραία ἡ τελετὴ, ἐπιτυχέστατος ὁ φιλόκαλος διάκοσμος τῶν αἰθουσῶν μετ' ἐξαισιῶν ἀνθοδεσμῶν παντὸς εἶδους καὶ κατασκευῆς, πολυτελῆς καὶ λεπτὴ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Buffet ἀναληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Πασιόκα, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐξαιρετος ἡ συμπεριφορὰ τῆς χαριέσσης καὶ εὐπαιδευτοῦ Κυρίας Ε. Ματαθία, ἥτις ἐδεξιοῦτο τοὺς ξένους μετ' εὐγενείας ὥντως διακεκριμένης. Τοῖς νεογάμοις εὐχόμεθα βίον μακρὸν στεφόμενον ὑπὸ πάσης εὐδαιμονίας.

ΘΟΥΡΩΔΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ Τῇ
ΙΤΑΛΙΚῇ ΒΟΥΛῇ.

Ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Νεαπόλεως» περιγράφει τὴν ἐν τῇ ἰταλικῇ Βουλῇ λαβοῦσαν χώραν θορυβώδη συζήτησιν συνεπείᾳ ἐπερωτήσεως τοῦ ῥιζοσπάστου βουλευτοῦ Barzilai ἐπερωτήσαντος τὸ Ὑπουργεῖον «ἐὰν πιστεύῃ,» τοῦτο, ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀρχῶν ἐν Τεργέστη πρὸς παρεμπόδισιν καὶ περιστολὴν διὰ τῆς βίας πασης ἐκδηλώσεως δημοσίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ Βασιλικοῦ τῆς Ἰταλίας ἡ σύζυγος, συμβιβάζεται μετὰ τὴν ἐπίσημον ἐνέργειαν τοῦ Αὐστριακοῦ Ὑπουργείου καὶ μετὰ τὴν ἐπικυρωθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῶν μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων ὑφισταμένων φιλικῶν σχέσεων».

Τῇ ἀληθείᾳ δέον νὰ γελάσωμεν μετὰ τὴν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας παιζομένην κωμωδίαν. Φραγκίσκος Ἰωσήφ ὁ Α'. ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς ἀποστέλλει ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸν κατὰ τοὺς ἀργυροὺς τοῦ συμμάχου του γάμους, ἀφ' ἑτέρου διατάσσει ὅπως διὰ τῆς βίας παρεμποδίσῃ τὴν συμμετοχὴν τῶν ὑπὸ τὸ σκηπτρὸν τοῦ Ἰταλῶν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς ὅλης Ἰταλίας. Πρὸ καιροῦ αἱ Ἰταλικά ἐφημερίδες ἀνέστησαν ἡμῖν τὴν διαλυσιν τοῦ Δημοτικοῦ τῆς Τεργέστης Συμβουλίου, διότι εἰ φιλελεύθεροι τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐπέβαλλον πρῶτα ὅπως ψηφισθῇ ποσὸν 5,000 φινικίων ὑπὲρ τοῦ ἀσύλου τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας θυμάτων, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ ἰδρυθῇ ἐν Ρώμῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν γάμων, σήμερον δὲ ἐκ τῆς ἐπερωτή-

σεως τοῦ βουλευτοῦ Barzilai, βλέπομεν ὅτι καὶ διὰ τῆς βίας ἠθέλησεν ἡ Αὐστρία νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν ἐκδήλωσιν χαρᾶς ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν τῆς Τεργέστης διὰ τὸ ἐπίσημον γεγονός ὅπερ πρὸ ἡμερῶν ἡ φίλη Ἰταλία ἐώρτασε.

Γνωρίζομεν βεβαίως ὅτι ἡ φιλία ἦν πρὸς ἄλληλα δεικνύουσι τὰ τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ἀποτελοῦντα ἔθνη ἐπιβλήθη ἐκ σιδηρᾶς ἀνάγκης, δὲν ἡδυνάμεθα ὅμως νὰ φαντασθῶμεν ποτὲ ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ὁ Α' θὰ προέβαιεν εἰς διάδημα ὅπερ βαρύτατα θὰ συνεκίνησε τὴν σύμμαχον καὶ φίλην αὐτοῦ Ἰταλίαν. Ὅταν ἐν Ἑλλάδι ἐωρτάζετο ἡ εἰκοσιπενταετηρίς τῆς βασιλείας τοῦ ἡμετέρου Ἀνακτοῦ ὁ Σουλτάνος, ὅστις δὲν ἦτο σύμμαχος ἡμῶν, ἀφῆκεν ἐλευθέρους τοὺς ὑπὸ τὸ σκηπτρὸν τοῦ Ἑλλήνας νὰ συμμετάσχῃ τῆς χαρᾶς τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν των. Μονάρχης δὲ κράτους πεπολιτισμένου, ὡς ἀξιοῖ νὰ ᾖ ἡ Αὐστρία, μεταχειρίζεται τὴν βίαν ὅπως καταπνίξῃ τὴν ἑκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῶν ὑπὸ τὸ σκηπτρὸν τοῦ Ἰταλῶν.

NEON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης περιγράφουσι τὰς ἐξ ἐρυθρῶν πλίνθων ἢ ἐκ πορφύρου χροῦ γρανίτου ἐγειρομένης οἰκίας, ἐν τῇ πόλει ταυτὴ καὶ ἐν Χικάγῳ. Πρὸ πάντων ὅμως, παραθέτουσιν ἐκτενὴ περιγραφὴν τοῦ νέου Ξενοδοχείου ὅπερ ἀνήγειρεν ὁ ἐκατομμυριούχος Astor, καὶ τὸ ὅποσον ἐστοίχισε πέντε ἑκατομμύρια δολάρια. Τὸ περιφανὲς τοῦτο οἰκοδόμημα ἔχει 15 ὁροφάς ἐξ ὧν προτιμότεραι εἰσὶν αἱ ὑψηλότεραι αἵτινες δεσποζοῦσιν ὁλοκλήρου τῆς πόλεως. Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο ἔχει 1000 δωμάτια ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει παραπλευρῶς καὶ τὸ τοῦ λουτροῦ. Ὑπάρχουσιν 6 αἰῶραι ἡλεκτρικαὶ αἵτινες ἐν μιᾷ στιγμῇ σὰς μεταφέρουσιν ἐκ τῆς εἰσόδου εἰς ὅλας τὰς ὁροφάς. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ἀποσκευαὶ μεταφέρονται ἐκ τῶν προδρόμων καὶ συγκεντροῦνται εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον τοῦ ἱστοῦ, ὅπου ἐκπομπέλλονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ δέματα. τὰ ἐπισκεπτήρια κ.τ.λ., αἵτινα λαμβάνονται εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον, ἐντὸς δευτερολέπτου διὰ καταλλήλου μηχανήματος φθάνουσιν εἰς τὸ δωμάτιον εἰς ὃ κατοικεῖ τὸ ἄτομον πρὸς ὃ ἀπευθύνονται. Τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς τὸ ὅποιον ἀπαστραπτεῖ ἐντὸς τῶν πολυφώτων λαμπτήρων, δύναται ν' ἀναφθῇ καὶ νὰ σβεσθῇ κατὰ βουλήσιν, τὸ δὲ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὕδωρ κυκλοφορεῖ εἰς ὅλον τὸ κατὰστημα. Δύναται τις ν' ἀπολαύσῃ πᾶσαν ἀνεσιν ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ τούτῳ Ξενοδοχείῳ, καὶ οἱ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντες ταξιδιωταὶ μετ' ἀληθοῦς ἄλγους παρατηροῦσι τὴν διαφορὰν ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν διαφορῶν ξενοδοχείων τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀνέσεων ὧν ἀπολαύει τις ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Παραθέτομεν περίεργον ἱστορίαν φιλαργύρου ἦν ἡρύσθημεν ἐκ τινος ἰταλικῆς ἐφημερίδος.

Ἐν τινὶ μικρᾷ τῆς Ἰταλίας πόλει ἀπεβίωσε ξένος τις ὅστις ἔζησε πάντοτε διὰ τῆς φιλομουσίας τῶν συμπατριωτῶν του.

Πρὶν ἢ ἀποθάνῃ, ἐπέβαλλε τῇ συζύγῳ του νὰ ὀρκισθῇ ὅτι θὰ τὸν ἐνταφίαιε μετὰ τὸν αὐτὸν ἐπενδύτην ἐν οὗτος ἔφερε καθ' ἑκάστην. Ἡ αὐτοῦ γυνὴ μετὰ τὸν θάνατόν του ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν συμπατριωτῶν τῆς διὰ τὰ ἀπαιτούμενα τῆς κηδείας ἐξοδα.

Εἰς τούτων μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τεθνεῶτος ἵνα συλλυπηθῇ τὴν χήραν τοῦ ἐπαίτου, ἔδωκε δὲ αὐτῇ ἕτερον ἐπενδύτην διὰ τὸν νεκρὸν αὐτῆς συζυγον. Αὕτη ὅμως εὐχαριστήσατα αὐτὸν τῷ διηγῆθῃ ὅτι ἡ τελευταία θέλησις τοῦ μακαρίτου ὑπῆρξε νὰ ταφῇ φέρων τὸν αὐτὸν ἐπενδύτην ἐν καὶ ἐπαϊτῶν ἔφερεν.

Ὁ ἐπισκέπτης ὅμως ὑποπτευθεὶς συνεβούλευσε τὴν σύζυγον νὰ ἐξετάσῃ ἐπισταμένως τὸν ἐπενδύτην τοῦ συζύγου τῆς πρὸ τῆς ταφῆς, αὕτη δὲ ἐκτελέσασα τὴν συμβουλὴν ταύτην εὗρε ἔρραμένης ἐν τῷ ἐπενδύτῃ 35,000 φραγκῶν εἰς χαρτονομίσματα.

Ὁ φιλάργυρος ἠθέλησε φαίνεται νὰ παραλάβῃ ἐν τῷ τάφῳ μετ' αὐτοῦ τὸν θησαυρὸν του.

Τελευταία ὥρα.

Κατὰ νεωτάτας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἡ Κυβέρνησις παλαίει πρὸς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας ὅπως εὖρῃ τὸ τοκομερίδιον τοῦ Ἰουλίου, καὶ ἐπὶ κείνῃ νέα κρίσις. Εἰκοτολογεῖται δὲ ἡ κλήσις τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, τοῦ ἔχοντος, ὡς γνωστὸν, πρόγραμμα τὸν συμβιβασμόν. Ἐλπίζομεν νὰ διαφευσθῇ ἡ εἰδησις αὕτη καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος νὰ δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθεισάν ἐντολήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διαλυθείσης τῆς Ἐμπορικῆς Ἑταιρίας Κιούτση-Πουλῆ τοῦ Καταστήματος Ξυλείας καὶ σιδηρικῶν ἀπὸ τῆς 2 τρέχοντος μηνός, γνωρίζω τοῖς συναλλασσομένοις ὅτι πᾶσα ἰδιαιτέρα ἐμπορικὴ πράξις τοῦ λοιποῦ τοῦ Σπυρίδωνος Πουλῆ εὐθύνει αὐτὸν καὶ μόνον καὶ οὐχὶ τὸ ῥηθὲν κατὰστημα, ὅπερ ἐν τῷ μέλλοντι θέλει τηρεῖσθαι παρ' ἐμοῦ μόνον, καὶ ἐπομένως πᾶσα συναλλαγὴ γενήσεται ἀπ' εὐθείας μετ' ἐμοῦ.

Κερκύρα τῇ 3 Μαΐου 1893.

Δρμ. Κυτούτσος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐξέδοθη κατ' αὐτὰς τυπὰς τοῦ ἡμετέρου Τυπογραφείου βιβλίον περιέχον τὰ «Ἐγγραφα περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Παργίων καταθέσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ σκευῶν τῆς ἐν Πάργῃ Ἐκκλησίας τῆς Υ. Θ. Ὁδηγητορίας ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει Κερκύρας Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μέχρι τῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι ἀποκαταστάσεως». Τὸ περὶ οὗ ἁγίου βιβλίου πρῶτον ἐκδόθη ἐν τῇ Πάργῃ τῇ 15 Μαΐου 1893 καὶ ἐν τῷ Πρωτοτύπῳ τῆς Ἐκδόσεως κ. Ν. Ἰωάννου.

Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣ.